

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10
20
30
40
50
60
70
80
90

[Stycken, Henriette]

En ny Bise

om, hvorledes Maren Koffepige blev en fin
Syjomfru.

V box 12:355

Mel. Nu tror jeg, det kan vara tid,
eller: Per og Olea.

Jeg gaar og grubler Dag for Dag,
Ja Matten med tillige,
Thi jeg er bleven kjed mit Fag
Som simpel Koffepige;
Man kan da aldrig, det ved Gud,
Sig selv det Mindste raade,
Thi faar man og en Kvæld gaa ud,
Saa er det rent en Naade.

Jeg stedse sidt og trællet har
I nitten Aar tilende,
Førend den Tanke blev mig klar,
At det var bedst at vende
Sin Tanke mod et bedre Maal,
Hvor man kan slippe høre
Beständig Fruens vrantne Gnaal
At sture i sit Dre.

Jeg ser saa grant, det kan ei gaa
Paa denne Naade længer,
Jeg søge bør et Maal at naa
Førend man Veien stænger.
Jeg søge bør, mens der er Tid,
At sikre mig en Mage;
Det er mit Maal, jeg iler did,
Mit Mod skal ei forsage.

Men nu var der en Knude til,
Som ei er god at løse,
I Klasse jeg ei stilles vil
Med andre simple Løse,
Dog det maa snart en Ende faa;
Jeg grammer mig tilbøde,
Naar jeg med Kurv paa Arm skal gaa
Dg smukke Herrer møde.

Da sidst afvigte Høst jeg drog
Sid ind til Hovedstaden,
En „Fæger“ mig om Livet tog
Ned i Carl-Johans-Gaden;
Hvor man ogsaa kan være dum,
Ja taabelig tillige,
Jeg stod fortryllet — ganske stum,
Forsøgte ei at strige.

Men jeg var endnu ikke kjendt
Med disse „Barnepiger“,
Det er eibeller altid ment
Saa farligt, som man striger.
— — Den før omtalte „Fæger“ var
En saa'n med „Hvide Render“,
Han fulgte mig, min Bylt han bar
Til Huset, hvor jeg tjener.

Men nu er det en anden Sag,
Som jeg har faaet i Ho'de:
At give „Fægre“ en god Dag,
Hvor høit de før end stode;
Min Kondition jeg har sagt op,
Jeg skal til Høsten være
Indlemmet i en Jomfrutrop,
Som gaar udi Sølære.

Naar man har lært at bruge Naal,
Dg det er let at lære,
Saa lærer man at tage Naal
Dg derpaa at tilstjære,
Saa er man ogsaa dermed kvit
At kaldes „Koffepige“;
Dg jeg som ønsket har saa tidt
Til Jomfru at opstige.

Saa klæder man sig derpaa ud,
Saa Baand og Sølifer bruse,
Dg sidder saa i Høitidsfrud
Dg syr i bedre Huse,
Saa blir man blandt de Bedre kjendt,
Da kan man Venstrib stifte,
Paa denne Naade har det hændt,
At Mange er blidt gifte.

Ja jeg skal rigtig da „slaa an“
Paa Herrer at behage,
Da skal jeg gaa paa „Carl Johan“
Dg omme Blikt modtage,
Da heiler Alle til min Gunst,
Hvor jeg skal Lykke gjøre!
„Eu de Colognes“ fine Dunst
Den skal dem nok forføre.

Om Damer end i Tusind-Tal,
Som klare Stjerner funkle,
Jeg bander paa, at Ingen skal
Min Straaleglands fordukle;
Naar Skyggerne de falde paa
Med No i Aftenstunden,
Jeg skal saa stolt om Loven gaa
Udi Studenterlunden.

Fra dit blaa Die straaler Kjærligheden,
Dg mit Hjertes Slag er Trofastheden;
:: Alt, blot du vidste! hvor høit jeg elsker dig!
Foruden dig kan jeg ei lykkelig bli. ::

Aldrig, aldrig kan jeg dig forglemme!
Om min Elskov vil jeg dig fortælle:
:: Med knuset Hjerter, i Død og Smerte,
Skal jeg dog evig tro omsvæve dig. ::

Paa din Gravhøi sidder jeg og tænker:
Elskede! en Plads du her mig stænkter;
:: Det Baand, som bristed her paa Jorderig,
I Graven dog skal evig knyttet bli. ::

(Eftertrykt forbydes).

Tilfjøs hos G. B. Strøm, Prindsens Gade Nr. 25.

[Kra] u. a.